

Blok tematyczny: Witaj szkoło!

Temat dnia: Co się robi w szkole?

Cel lekcji: Utrwalić pytanie o imię. Nauczyć nazywać przedmioty w piórniku. Wprowadzić podstawowe czasowniki nazywające szkolne czynności oraz podstawowe nazwy kolorów.

Pomoce:

Uczeń: kredki, blok rysunkowy, piórnik z przyborami szkolnymi.

Nauczyciel: Zestaw ilustracji, zdjęć, filmów przedstawiających życie szkoły, czarodziejskie pudełko.

Zapis w dzienniku: Śpiewające "Dzień dobry". Elementy kultury języka przy zwracaniu się do osoby dorosłej. Co słychać w piórnikowym muzeum? Ilustracje przedstawiające szkolne czynności. Zabawa dramowa. Praca plastyczna. Pytania i odpowiedzi. Zagadki słownikowe. Zabawa ruchowa utrwalająca słownictwo. Czarodziejskie pudełko. Zabawa w kolory. "Mam chusteczkę".

Przebieg:

1. Ćwiczymy zwrot: Dzień dobry.

Dziś przywitamy się śpiewająco. Powitanie śpiewa nauczyciel, zabawnie modulując głosem: Dzień dobry, dzieci. Dzieci chórem próbują odpowiedzieć w ten sam sposób. Dzień dobry Pani (tu objaśnienie nauczyciela, że w polskiej kulturze nie wypada zwracać się dzieciom do nauczyciela po imieniu. Należy mówić : Proszę Pani. Nie mówi się Pani Elu, Ilono itp. To też jest niezręczne i niezgodne z normą dobrego wychowania, w ten sposób może się zwracać osoba dorosła do osoby dorosłej). Następnie rozwijamy tę zabawę, aby powitanie wyśpiewały wszystkie dzieci i każde dziecko zostało powitane.

2. Powtórzenie słownictwa z poprzedniej lekcji.

N. pyta: Kto zaprosi nas do swojego "Piórnikowego Muzeum " i jeszcze raz przedstawi znajdujące się w nim eksponaty (ćwiczenie do kilkakrotnego powtórzenia, tworzymy grupę zwiedzających). Dziecko mówi: Witam was w moim Piórnikowym Muzeum. To jest gumka, to jest ołówek, to jest klej, to jest długopis itp. (ćwiczenie powtarza się wielokrotnie, możemy dodać nowy eksponat).

3. Zabawa dramowa poprzedzona obejrzeniem różnych ilustracji, na których przedstawione są szkolne czynności.

N. prosi, aby dzieci, stosując elementy pantomimy (bez wprowadzania terminu), przedstawiły, co można robić w szkole.

Reszta klasy zgaduje, następnie z pomocą N. dzieci próbują nazwać poszczególne czynności:

Basia rysuje. Piotrek pisze. Zuzia śpiewa.

Czynności powtarzamy, prosząc o to inne dzieci, aby móc powtórzyć raz jeszcze nowo poznane czasowniki: Kto jeszcze pokaże, jak rysuje? A kto pokaże, jak pisze?(utrwalamy kilkakrotnie wybrane czasowniki bez wzorów odmiany). Następnie raz jeszcze odwracamy pytanie: Co robi Janek? itd.

4. Praca plastyczna: Dzieci malują obrazek pod tytułem: "Co lubię robić w szkole". (można tę część działań zastąpić innym wariantem i pokazać dzieciom gotowe obrazki lub filmy).

5. Wystawa prac plastycznych. Autorzy podchodzą do swoich dzieł i krótko, przy pomocy N. nazywają przedstawione czynności. N. pyta: Co robisz na swoim obrazku? (Czytam, rysuję, piszę, śpiewam) itp. (utrwalanie poznanych czasowników wyłącznie poprzez powtarzanie). Można także zapytać autorów o przedmioty przedstawione na rysunkach i nazwać je, eksponując te, których nazwy zostały już wprowadzone. Ponieważ w ćwiczeniu występują czasowniki różnych koniugacji, należy wyeksponować wyrazy w grupach, czyli: Kto jeszcze czyta na swoim rysunku? (zgłoszenia dzieci). N. pyta: Co robisz, Zosiu, na tym obrazku? Czytam. Co robisz, Zuziu, na tym obrazku? Czytam. Co robisz, Franku, na tym obrazku? Czytam.(itd.)

6. Zagadki N.

N. prosi uczniów, by przyjrzeni się dobrze klasie i przedmiotom, które się w niej znajdują. Następnie zadaje zagadki.

- Wisi na ścianie, piszą na niej dzieci (tablica). Stosujemy wyraziste wypowiedzianie słów, zamiast objaśnień w języku ojczystym. Nauczyciel stara się gestem podpowiadać dzieciom odpowiedź. Pożyteczna okazuje się metoda podpowiadania pierwszą literą bądź sylabą).
- Ma cztery nogi, choć nie chodzi, siedzi w niej uczeń.(ławka).
- Stoi obok ławki. Uczeń powinien na nim siedzieć prosto.(krzesło)
- Stoją na niej książki.(półka)
- Pisz w nim uczeń.(zeszyt)

7. Zabawa ruchowa.

Uczniowie stają przy ławkach. Nauczyciel podaje nazwy wyrazów, a dzieci palcem wskazują na dany przedmiot. Potem zabawę można odwrócić. Wybrane dziecko nazywa przedmioty. Zadaniem uczniów jest je wskazać (utrwalanie słownictwa).

Drugi wariant zabawy. Nauczyciel pokazuje czynności, a uczniowie je nazywają. Zabawę powtarzają wybrani uczniowie. Można ją dodatkowo uatrakcyjnić, wręczając np. kolorowe kulki (zrobione z papieru) tym uczniom, którzy samodzielnie przypomną najwięcej wyrazów(kulka za każdy dobrze nazwany wyraz). Posiadacz największej ilości kulek może zyskać tytuł: Mistrza Słownika Polskiego i dostać od nauczyciela specjalnie przygotowaną w tym celu naklejkę.

8. Przypominamy zawartość piórnika. N. pyta: Co powinno się znajdować w piórniku? Technika niedokończonych zdań. Nauczyciel mówi, a dzieci starają się dokończyć zdanie. (ćwiczenie powtarza się wielokrotnie). Nowy jest tu czasownik wyciąga. N. może bazować na pewnym podobieństwie brzmieniowym słowa ukraińskiego, ale ponieważ nie zapisuje, to pokazuje czynność wyciągania pantomimicznie i powtarza słowo wielokrotnie.

Przykłady:

Kto rysuje, wyciąga z piórnika..... (ołówki, kredki)

Kto pisze, wyciąga z piórnika..... (pióro, długopis).

Kto wycina, wyciąga z piórnika..... (nożyczki).

Kto klei, wyciąga z piórnika..... (klej).

Kto wyciera słowo zapisane ołówkiem, wyciąga z piórnika..... (gumkę).

9. Czarodziejskie pudełko.

N. przygotowuje kolorowe, atrakcyjnie wyglądające pudełko. Z dwóch jego boków są otwory na włożenie rąk. Wybrane dzieci podchodzą do stołu nauczyciela, wkładają ręce do środka i próbują nazwać znajdujący się tam przedmiot. Zadaniem nauczyciela jest wymieniać dyskretnie przedmioty w pudełku (gumka, długopis, ołówek, nożyczki). Od decyzji nauczyciela zależy poszerzanie zasobu przedmiotów, a w związku z tym także słownictwa). W zabawie powinny wziąć udział po kolei wszystkie dzieci. Powtarzanie się przedmiotów w pudełku pozwala na utrwalenie słownictwa.

10. Zabawa w kolory:

Nauczyciel za pomocą kredek pokazuje dzieciom kolory. Następnie dzieli na grupy. Są teraz kolorowymi kredkami lub farbkami. Można dodatkowo przypiąć dzieciom kolorowe kartki: czerwoną, żółtą, zieloną, niebieską, aby podział na grupy był wyrazisty.

Nauczyciel woła:

Słońce. Dzieci z żółtymi kartkami zaczynają pląsać, skakać imitując malowanie słońca.

Niebo - do akcji wchodzi dzieci z kartkami niebieskimi. (itp.)

Kolejno wchodzi do akcji jeszcze: zieloni, czerwoni (trawa, maki).

Utrwalanie słownictwa związanego z kolorami:

Wstaną osoby, które mają na sobie coś czerwonego. Nauczyciel mówi: Staś ma czerwoną bluzkę, Zosia ma czerwoną spinę, Janek ma czerwoną bluzę, Kazik ma czerwone spodnie. Następnie następuje odwrócenie pytania: Jaką spinę ma Zosia (dzieci odpowiadają na pytanie pojedynczym wyrazem: "czerwoną" lub pełnym zdaniem, jeśli N., znając możliwości grupy, zdecyduje: Zosia ma czerwoną spinę.

Podsumowanie lekcji:

Zabawa w "*Masz chusteczkę*" (z imionami, patrz s. 1) na pożegnanie.

Czego nauczyliśmy się na dzisiejszej lekcji? Sprawdzimy, czy rozumiecie, jak zadaję wam pytania po polsku.

Co robisz w zeszytach? (piszę)

Co robi się gumką? (wyciera się)

Co robisz, gdy masz książkę? (czytam)

Co robisz, gdy słyszysz muzykę? (śpiewam)

Jaki kolor ma niebo?

Jaki kolor ma trawa? (itp.)

Zakończenie:

N. mówi, gdy Polacy żegnają się, mówią: **Do widzenia**. (dzieci powtarzają)

N. mówi : Do widzenia (dzieci odpowiadają).

Aneks dla N. do ewentualnego wykorzystania:

Nauczyciel może w zakończeniu lekcji wprowadzić piosenkę o roli kolorów w życiu ludzkim. Dzieci słuchają bądź tańczą. Słowa ***Kolorowej piosenki*** napisała **Wanda Chotomska**, a autorem muzyki jest **Włodzimir Korcz**. Piosenka jest melodyjna, radosna, pełna optymizmu. Z łatwością można się nauczyć melodii, a z czasem i słów.

Czarne wrony, czarno kraczą
W czarnych barwach widzą świat
I na próżno im tłumaczą mądrzy ludzie już od lat:
Zamiast krakać weźcie pędzel przemalujcie co się da
Czarnych barw nie chcemy więcej
Każdy w kolor gra!

Czarne przegrywa, kolor wygrywa
W kolory grajmy dziś
W jabłka z jabłonek,
W skrzydła biedronek
W każdy zielony liść
I jeszcze w te zboża z nad Wisły i Odry
I słońce, co mówi nam:
"Dzień dobry", "Dzień dobry", "Dzień dobry", "Dzień dobry"
W słońce nad głową
W różę różową
W malwy wysoki kwiat
W srebro wieczorów
W tysiąc kolorów
W jasny wesoły świat
Czarny kolor mamy z głowy nie będziemy w czarne grać
Może tylko zostawimy czarnych jagód pełną garść,
siedem kropek na biedronkach i na nosie piegi trzy,
a poza tym wyrzucamy czarny kolor z gry

Czarne przegrywa, kolor wygrywa
W kolory grajmy dziś
W jabłka z jabłonek,
W skrzydła biedronek
W każdy zielony liść
I jeszcze w te zboża z nad Wisły i Odry
I w słońce, co mówi nam:
"Dzień dobry", "Dzień dobry", "Dzień dobry", "Dzień dobry"
W słońce nad głową
W różę różową
W malwy wysoki kwiat
W srebro wieczorów
W tysiąc kolorów
W jasny wesoły świat
W słońce nad głową
W różę różową
W malwy wysoki kwiat
W srebro wieczorów
W tysiąc kolorów
W jasny wesoły świat

W jasny wesoły świat

W jasny wesoły świat

Piosenkę można odsłuchać na you tube pod linkiem :

<https://www.youtube.com/watch?v=HciJ6EmawDk>